

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цѣна:

110 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по
вонъ и въ Одесса на бешлицы, а на
книги 150 гр. — Отъ Одесса за въ
всички-те мѣста въ Россія плащася въ
година-та за пресылка-та на русска-та
поща 2 карбовны.

№ 161.

НЕДАВА СЯ ВОЙСКА СУББОТА.

Подписка ся приема въ Типографія-та ни
у Болгарскій Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакцій Жур-
нала Москвитинна. Въ Букурещъ у
Г-на Проконія Валаноглу. Въ Ибраила у
Г-на Миханла Поповича.

ОТЪ РЕДАКЦІЯ-ТА.

Ески-Заарски-те жители отъ преди, много
са похваляха за нихната ревностъ камъ граж-
данските нихны училища; отъ нѣколко време
обаче много хладнокровны камъ тѣя заведенія
стоятъ, и защо? не знаеме.

Спомощствователите обаче на Вѣстника,
които двѣ години наредъ бѣха токмо 7, умно-
жиха ся и оная година бѣха 13, както на вре-
мето бѣхме извѣстили, и сега, ако нѣкои отъ
тѣхъ и да ся оставиха, пакъ обаче други новы
спомощствователи ся подписувать. Ето убо
почтены-те нихны имена:

Г-нъ Иванчо Стояновъ.	1
" Манолъ Ивановъ.	1
" Еснафъ абаджиски.	1
" Х. Господинъ Калжджоглу.	1
" Х. Георги Стоювъ.	1
" Х. Георги Х. Ивановъ.	1
" Жилиаско Аржшевъ и Стоянчо Минчовъ	1
" Стамо Х. Вулчовъ.	1
" Компанія Х. Дим. Х. Пенчовъ.	1
" Стоянчо Тошоглу.	1
" Леоко Никовъ (новъ спом.)	1
" Митю Папазоглу (новъ спом.)	1
" Митю попъ Минчовъ (новъ спом.)	1
" Захарій Княжескій.	1

14

Въ Къзанлъкъ ся подписаха още слѣ-
дующите:

Г-нъ Иванчо Христовъ.	2
" Церквата св. Троица въ долията махала.	1

Въ Пловдивъ (Фалибе) вземаха перва-та
година 17 Вѣстника отъ които заплатиха само
13; на втората година вземаха 13 и не плати-
ха освѣнъ 8; а сега двѣ години наредъ само
Г-нъ Стоянчо Чомаковъ, лѣкарь, взема. 1

Така и въ Хаскьой общината взема
само 1

ВАТРЕШНИ НОВИНЫ.

По Царска Заповѣдь отъ 21 того (н).

Бесимъ паша, прежний монастырскій у-
правитель, наименовася Генераль Губерна-
торъ на Янина, и, въ тойзи случай, изведеся
на чинъ Везирскій;

Али-Риза паша, прежний скопскій упр-
витель, наименовася Генераль Губернаторъ
на Трикала;

Васифъ-паша, прежний второй управи-
тель на Трикала, наименовасе второй руме-
лйскій управитель.

По друга Царска Заповѣдь:

Рашидъ ефенди наименовася членъ со-
вѣта Финанцій, и капу-кехая на Омеръ паша.

ЦАРЕГРАДЪ.

Съ предидущій нашъ листъ извѣстили
бѣхме бракосочитаніе-то, кое-то Н. И. В.
Султанъ-агъ благоизволи да стане между Али
Галипъ паша, и любезна-та по голѣма негова

дщеря Фатма Султана. Но единъ день напредъ
быде и другъ обрядъ на Высока-та Порга,
кой-то е слѣдующій-агъ:

" Царски войски, великолѣпно облечени
и вооружены, стояха отъ нѣколко време на
В. Порга со свирны, и тогда едно великолѣп-
но сопровожденіе, составляемо отъ най вер-
ховны-те чиновницы, излѣзе на Бахче-Капу-
су съ намѣреніе да отиде на Высока-та
Порта. Въ това сопровожденіе ся намѣрвахъ:
Единъ отъ Султански-те камергеры, Етемъ
паша, Лива, сынъ-агъ на Мехмедъ Али паша,
прежняго военнаго министра, и Махмудъ Дже-
лалъ Единъ паша, Лива, сынъ-агъ на Ахмедъ
Фети паша, артилярнаго министра. Кадъ 5
часа послѣ пладня сопровожденіе-то стигна на
В. Порга, и отиде въ зала-та великаго совѣ-
та, гдѣто ся намѣрваше Великій Везиръ,
министры-те, и разны верховны чиновницы. Сул-
танскій-агъ камергеръ подаде тогда Велико-
му Везиру единъ Хати Хумаюнъ съ кого-то Н. И.
В. Султанъ-агъ му обявляваше че благоизволи
да избере Етемъ паша, Махмудъ Джелалъ Ед-
динъпаша, и Итхами паша, Ферикъ, сынъ-агъ
на Абасъ паша, египетскаго Генераль Губер-
натора за сопруги на любезны-те свои дщери
Рефиха Султана, Джемиле Султана, и Мюнире
Султана. Ферманъ-агъ велегласно ся проче-
те предъ благородно-то собраніе.

Послѣ тойзи обрядъ, Мехмедъ Али паша,
Ахмедъ Фети паша и нихны-те сынове оти-
доха на Царскій-агъ дворець за да положатъ
предъ Султановы-те нозы израженіе-то на
глубока-та нихна обязанность и на безмѣрна-
та нихна признателность.

Ето преводъ-агъ на ферманъ-агъ:

Вѣрный мой Везире!

По Божія милость, за благоволенно разу-
дихме да общаеме отъ сега още любезны-
те наши дщери Рефиха Султана на Етемъ
паша, сынъ на Мехмедъ Али паша, прежняго
нашего военнаго министра, Джамиле Султана
на Махмудъ Джелалъ Еддинъ паша, сынъ на
Мехмедъ Фети паша, артилярнаго министра,
и Мюнире Сустана на Итхами паша, сынъ на
Абасъ паша, египетскаго Генераль Губерна-
тора; понеже бракосочитаніе-то по послѣ ще
быде, въ способны-те времена, выгнахме
предъ насъ Етемъ паша, и Махмудъ паша,
и като имъ сообщихме Царско-то наше рѣ-
шеніе, испрацаме ги на В. моя Порга, и за-
повѣдахме да извѣстятъ Абасъ паша за объ-
щаніе-то, кое-то направихме на неговий-агъ
сынъ Итхами паша. Слѣдователно заповѣду-
вамъ ти да разгласишь това рѣшеніе.

Всемогущій Богъ да благослови тѣя на-
мѣренія и да подари благополучно-то нихно
исполненіе. "

Ма число 159 нашего Вѣстника изложи-
ли бѣхме ферманъ-агъ, кого-то Высока-та
Порта испрати до Сербско-то правителство.
Тойзи ферманъ ся получи съ голѣмо торже-
ство, и ето какъ вѣстникъ Сербске Но-
ви не описува това торжество:

" Тойзи ферманъ торжественно ся проче-
те днесъ на 11 часа сутринь-та (преди плад-

ня по френски) въ Княжескій-агъ дворець,
гдѣто ся бѣха собрали сенатори-те, негово
преосвященство митрополитъ-агъ, и предста-
вители-те отъ разны-те административски
службы. Войска-та бѣше наредена и княже-
ска-та музыка предъ дворець-агъ свиреше. Ха-
джи Изетъ паша, командатъ-агъ на крѣпость-та
дойде на 10 часа наедно съ негово-го сопро-
вожденіе. На него часъ двамина княжески чиновни-
цы отидоха съ кола въ крѣпость-та за да взе-
магъ Етемъ паша, кой-го абіе дойде на кня-
жескій-агъ дворець наедно съ Азисъ паша,
содруженъ отъ много свѣтъ, отъ оттомански-
те войски и отъ свирни. Като Етемъ паша
отхождаше, Сербски-те войски при кои-то ся
бѣха наредили оттомански-те войски, напра-
виха му обыкновенна-та военна честь. Пред-
ставители-те отъ администрація-та и народъ-
агъ чекаха го въ дворець-агъ, и дворовны-те
стражи го поздравили, и негова свѣтлость
Князь-агъ, Изетъ паша и Г-нъ Петроніевичъ,
представникъ-агъ на Негова свѣтлость, и Н.
И. Митрополитъ-агъ посрѣщнаха го на врата-
та. Негова свѣтлость Князь-агъ, взе Царскій-
агъ ферманъ отъ Етемъ пашовы-те рудъ и
влѣзе въ зала-та съ него наедно, съ Азисъ
паша, послѣ идяха представители-те. Н. Св.
Князь-агъ даде тогда ферманъ-агъ на прево-
дитель-агъ турскаго языка, кой-то велеглас-
но го прочете. Послѣ отдѣльный административ-
тескій главарь отъ княжеско-то писалище
взе го и преведе го на сербски. Като ся прочете
Н. И. Митрополитъ-агъ, во име на народъ-агъ
благодари за Царско-то това благодареніе, и на-
прави молитва за продолженіе-то на Султано-
вы-те дни. Въ тойзи часъ 21 топа ся хвърли-
ха и на кои-то топове отъ крѣпость-та ся
отговориха. Послѣ три-те почтены паша из-
лѣзоха на Княжескій-агъ Балконъ съ Н. Св.
Князь-агъ и оттомански-те както и сербски-
те войски ги поздравили. Послѣ съ уста-та
честь заведоха ги въ крѣпость-та.

Тойзи камъ наше-то отечество благодар-
тельный знакъ направи да ся породи въ наше-
то сердце най голѣмо признателно чувство, и
радувамеся да имаме това наедно съ все-те
наши сожителы. "

Журналь де Константинополъ на простран-
но говори за бунтъ-агъ, кой-го преди малко
кадъ Арта ся е появилъ и излага както слѣ-
дува тая работа:

Грецы-те нападватъ верху
Турціи съ разбойнически
и убійственны шайки.

Извѣстія-та, кои-то отъ Греція ны дой-
доха подтверждаютъ слухи-те, за кои-то въ
предидущи-те наши два листа бѣхме спомена-
ли, и съ кои-то казвахме за нападеніе-то, кое-
то грецы-те правятъ верху оттомански-те
мѣста. Намъ ны ся чинише че това нападеніе
не бѣше освѣнъ отъ стотина нѣкои панты
отъ кои-то греческо-то малко царство е пол-
но. Но излгахмеса. Писма-та, кои-то отъ
това мѣсто получихме, и кои-то по долу вмѣ-
стяваме, писаны са отъ человекы, кои-то во-
обще добръ познаватъ работы-те. Тѣ ны из-
вѣстятъ че разбойничество-то, кое-то наши-

те читатели уже познаватъ, имало единъ характеръ, кой-то клони на народный бой противъ Турція. Тѣя грецы, безъ сумнѣнїе распалены отъ стати-те на Г-на Сень Марка Жирардина и на Г-на Леополда де Гайларъ, кои-то съ глухость мыслятъ Бизантійска-та Имперія да възстановятъ, взеха оружїя-та за да донесатъ нїхна-та хоругва (байракъ) и отъ горѣ на Свята Софія да я набичатъ, и за да умножатъ число-то на юнацы-те, отвориша темницы-те на вси-те виновници и ги вооружиха и стислиха въ редове-те си. Тѣи крестоносцы собиращь, какго ны пишатъ, подъ очи-те на греческо-то правителство, кое-то не токмо не ги затвора, но още и твердѣ добрѣ отворены ги има; така щото твердѣ добрѣ може да гледа собранїя-та, кои-то вездѣ по Греція ся правятъ, русско-то сребро, като за тая цѣль ся раздава, съ една рѣчь вси-те дѣла, и вси-те движенїя на храбры-те тѣя войницы кои-то уже по направленїе-то на голѣмы-те капетаны Теодора Грива, Завела, Хаджи Петра, Тисаменоса, Кара-Таша и прочее ся намѣрватъ. Казватъ още че и Царскїй дворъ и министры-те добрѣ и на долго познаватъ добры-те тѣя работы, и видися че нищокриво не имъ дохожда.

Мы обаче добрѣ познаваме че никога распря между В. Порты и греческо-то правителство не существува, и че политически-те сношенїя между двѣ-те державы никакъ до нынѣ не престанаха да ся основаватъ въ чувства на добро прїятельство. Какъ е убо возможно щото безъ да има нѣкое прѣнїе на коеда е нѣщо, безъ прикратевїе и военно обявланїе, подданицы-те на една-та держава вооружены верху мѣсто-то на друга-та да ся хвѣрятъ и да плепятъ, и да колятъ жители-те, кои-то не са отъ нейна-та вѣра? какъ е возможно още, щото правителство-то на тѣя разбойницы да си крѣтосува рудѣ-те и да ся подемѣва на тѣя безмѣрности? работа-та е за греческо-то царство: все отъ това ся разумѣва. Има правила за да уцѣнїме поведенїе-то на други-те мѣста, а колко-то за Греція нема. Като отъ безначалїе-то на свѣтъ дойде, малко-то царствице иска, видися, презъ истый-атъ путь да си отиде; то въ добръ путь ся нахожда.

Но представители-те на четыри-те велики-силы замѣчиха му че поведенїе-то му бывше отъ виноваты-те, не ще може да ся терпя, и че ще взематъ строги мѣрки за да го введатъ въ должность-та му. Понеже малко-то царствице отъ нищо не ся страхува, даже и отъ свое-то всемогущество, то никакъ не послуша мудры-те замѣчанїя, кои-то му направили; и съ бой противъ Турція отива, и, ако трѣба, противъ четыри-те велики силы. То нема ли, за да надвїе, реченны-те военачалници, разбойницы-те, и убійцы-те, кои-то освободи отъ темницы-те, то нема ли злато-то и сочувствїя-та на руссы-те?

Между тѣмъ царско-то правителство взе способности-те мѣрки за да направи тѣя разбойницы да почитатъ вси-те неговы права, и ще сполучи безъ да ослаби неговы-те противъ Россїя военны средства. Грецы-те иматся да са на 1827; но мамятся. Време-то на лажа-та е минало, и ще познаятъ истина-та въ отвращенїе-то, кое-то тѣ съ виновато-то нїхно поведенїе возбуждаватъ между христїански-те на Имперія-та жители, и ще возбуждатъ въ Европа, и наказанїе-то му ще намѣрватъ. Причина-та на руссы-те и на оныя, кои-то имъ помагатъ ся е судна, и велики-те силы добрѣ са ся рѣшили да заемствуватъ всячка-та нїхна нужна сила за исполненїе-то на судатъ.

Ето писма-та, кои-то отъ Греція получихме; мы ги вѣстываеме безъ нищо да промѣнїме, и оставаме отвѣтственность-та на почтенны-те наши отписатели.

“ Атина, 15 януарїя.

Греческїй-атъ фанатизмъ, распаленъ отъ много мѣсяцы отъ русски-те милїоны, избухна съ начинъ достойнъ за него. Греческо-то

правителство вмѣсто да го бори, видися че му помага. вездѣ по всячко-то мѣсто именнѣ и устно проповѣдуватъ священный-атъ противъ Турція бой. Подъ очи-те на власти-те даже самовольницы непрестанно ся пишатъ и раздаватъ сребро на новы-те тѣя крестоносцы чрезъ походны кассы. Клубове (собранїя) ставатъ въ домовѣ-те на най верховны-те чиновници, и военачалницы-те отъ царска-та войска станаха главари на тѣя бродяги. Духъ-атъ на партїи-те ся укроти и вси никога друга мысль нематъ освѣтъ Цареградъ да завоеватъ. Люты-те увѣщанїя на велики-те силы ся презрѣха: Грецы-те на купъ кадѣ турски-те предѣли отхождатъ, и запланиватъ да искоятъ вси-те тамошны турски жители. ”

Халкисъ, 15 януарїя.

“ Всы-те виновници, кои-то тука въ крѣпость-та того острова бѣха заплѣны, освободихася, и соединихася на гречески-те войски послѣ като имъ дадоха оружїя и военны запасы.

“ Тѣи ловятъ уже скороходцы-те, кои-то писма носятъ. Вѣруватъ че минали уже въ турски-те предѣлы, и че са ударили подданицы-те на оттоманска-та Имперія. Най верховны-те лица, мужи и жени, ось царскїй-атъ дворъ ободряватъ тѣя движенїя.

“ Атина, 18 Февуарїя.

“ Що-то съ предидущи-те мои писма вы бѣхъ извѣстїль за неприятельски-те намѣренїя на греческо-то правителство противъ оттоманска-та Имперія, по злощастїю, исполнися, и приключенїя-та, кои-то въ каза-танана Арта станаха го доказувать, гдѣто три села вдигнаха бунтовническїй-атъ байракъ, съ лажовна причина че турски-те власти искали да ги удолжатъ да платятъ за три години вергїя напредъ. Бунтовницы-те, кои-то са до 200, и ся водятъ отъ нѣкого си Дмитрїй Скалцояни, прежний слуга на Дервенъ-ага, обсаждаютъ Арта, и чекатъ да имъ дойде укрѣпителна войска отъ греческо-то царство, коя-то нїхны-те единовѣрцы имъ обѣщали, и кои-то составиха епитропїи по разны-те градища като на Патра, Атина, Мисолонги, Халкисъ, Ливадїя, Ламїя и прочее, тамо хора написувать и скоро-скоро на бунтовническо-то мѣсто ги испрацать.

“ Военачалницы-те Теодоръ Грива, Завела, Хаджи Петро, Тисаменосъ, Кара-Ташо и други минали на Епиръ, направили тамо временно едно правителство, и станахи начальницы на бунтовническо-то предпрїятїе, кое-то тѣ отдавно приготвили. Отъ вси-те гречески градища преселенїе общо става; вси на бой отивать, адвокаты, торговцы, ученицы; ще каже нѣкой че отивать злато на Калифорнїя да беретъ, только увлеченїе-то е голѣмо. Причина-та, за кол-то тѣи юнацы ся умножаватъ е защото ся надѣватъ че нїкого противника не щатъ да намѣрватъ, защото Царски-те войски съ руссы-те ся занимаватъ и преди да дойдатъ, тѣи юнацы ще имать време свободно да пленятъ все щото по села та и градища-та намѣрватъ и послѣ спокойно дома си да отидатъ. Ето распаленїе-то, което ги иде, а не желанїе-то за да освободятъ нїхны-те единовѣрцы, кои-то навѣрно, по благополучны ся нахождатъ подъ оттоманско-то владѣнїе, нежели подъ упруги-те гречески законы. По злощастїю, тѣи Господиновцы не помыслиха че В. Порты всегда ще може да има до 15 хїляды мужи, кои-то повече отъ колко-то трѣба ще ся довольны за да разсѣять тщеславны-те нїхны намѣренїя, и да ги лишатъ отъ плячка-та, коя-то у дома си да занесатъ ся надѣватъ. Много виновници, кои-то освободиха отъ темницы-те на Халкисъ, Патра, Мисолонги и други градища, съ намѣренїе да отидатъ на бунтовническо-то мѣсто, имаха по голѣмъ разумъ отъ освободители-те си, защото абїе като ся освободиха, разбѣгахася и отидоха на вѣщи-те си.

Совѣсьмъ що думать грецы-те за да оправдаютъ диво-то нїхно противъ Турція паденїе, явно е че представители-те на Франція, Англія, Австрія и Пруссїя отправиха събирательна и строга една нога до греческо-то правителство, за нападетельны-те дѣлїя от неговы-те подданицы противъ оттоманска-та Имперія, дѣлїя, кои-то нїхны-те правительства никакъ не одобряватъ; защото тѣи силно като ся изявиха за цѣлость-та на тая Имперія, никакъ не щатъ да оставатъ щото еднѣ кое да е обстоятелство да докачи едно начало, кое-то тѣ са готовы съ оружїя да подкряпятъ,

Повѣренный въ дѣлахъ на В. Порты Греція подобно ся протестирува противъ нѣчто-то греческо нападенїе противъ оттоманска-та Имперія. Понеже греческо-то царство никогда не ся смутява, ще ся отговори че не одобрява тѣя дѣлїя. Но В. Порты явно е че не ще да ся благодари отъ тойзи отговоры и ще има правда. Тѣ несумнѣнно ще вземъ строги мѣрки, защото тѣ има право, и, ако не го направи, ще липса отъ должности-те си.

Телеграфическо писмо отъ Виенна, 18 Февуарїя (и) извѣстыва слѣдующи-те:

“ Графъ Орловъ поканилъ Австрія неутрална да остане, каковто образъ и да вземать обстоятелства-та. А нашїй Императоръ отговори че за да быде това, Россїя трѣба да се объѣчае че ще испразни Княжества-та да неминува Дунава, нїто какъ да ся испыта нѣхны-те въ Турція предѣли да распространи. Графъ Орловъ никакъ не може да ся склонїи на таково одолженїе. Того ради нашїй Императоръ остави на себе совершенна и полная свобода за да стори споредъ както обстоятелства-та го поучатъ, имѣющъ всегда предъ очи-те си ползы-те и независимость-та на Австрія. Какъ да е видися че Графъ Орлов-то посланїе не ся е още кончило и той ще предложи за да остане нѣколко време още тука. Има негли намѣренїе да отправи и други нѣкои предложенїя на Императора, но вообще мыслятъ че не ще да сполучи нїто на послѣдны-те тѣя неговы предложенїя.

Между тѣмъ посланницы-те на Франція и Англія призовахася и тѣ отъ Петербурга. По крайнїй мѣрѣ, официално ся извѣсти че англїйскїй-атъ ся е призовалъ, защото дума за него стана въ англїйскїй парламентъ и лордъ Кларендонъ, министръ иностранныхъ дѣлъ, каза че заповѣди подобни на оныя, кои-то Г-нъ Брюновъ, русскїй въ Лондонъ посланникъ, ся испрачиха до англїйскїй-атъ въ Петербургъ посланникъ.

Между многочисленны извѣстїя кои-то послѣдны-те европѣйски вѣстницы содержатъ, говорися че предложили третейскїй судъ между Россїя и Западны-те силы да стане, и че за третейскїй судїгель белгїйскїй Царъ ся е избралъ. Но други казватъ че това не е истина. Казватъ още че Австрія и Пруссїя не скали да посредствувать; но все това не е извѣстно.

Правительства-та на Франція и Англія като гледатъ че бой-атъ ся приближава, правятъ голѣмы военны предоготовленїя. Казватъ че Англія наскоро разны полкове за Средиземное море щѣла да испрати. Въ Франція имало 40 хїляды мужи готовы за да тѣя-натъ, и увѣрватъ че военачалникъ-атъ Нелесїе въ Африка ся испратилъ за да устрой едно тѣло отъ 20 – 25 хїляды души, цѣлѣ-атъ на алжерска-та войска. Англо-французска-та войска, коя-то въ Турція щѣла да дойде воскачивася до 80 хїляды души, Сень-Арна щѣлъ да ги води, хранилище-то щѣло на островъ Митилинъ да ся постави, за щото Критъ по далечъ отстон отъ нобойще-то.

Най важны-те дневны дѣла са отхождание-то на русски-те отъ Лондонъ и Парижъ посланницы и дипломатически-те сношенїя на Россїя съ Англія и Франція, и така щото

ся думаше, ето че ся исполни; прекратеніе-то на пріятелски-те сношенія, кое-то е предисловіе на бой-атъ, быде зашто западни-те дѣлѣ сили не рачиха да дадять отговоръ на Императора Николая за изясненія-та, кои то имъ поиска за вхожденіе-то на дружнѣ-те въ Черно море флоты.

Споредъ отписатель-атъ на вѣстникъ Ви де панданъ съ Белжъ отъ Парижъ, французскій министръ иностранныхъ дѣлъ, далъ положителенъ отговоръ на Гна Киселева, русскаго посланника преди отъ Парижъ да тръгне, за изясненія та, кои-то бѣ искалъ. То естъ: Франція явно зашцищава Турція, — запрещава русски-те морски въ Черно море движенія, — и съ една дума ще держи таково мѣстоположеніе, кое-то Россія никакъ не може да пріеме. Споредъ отписатель-атъ, французско-то правителство явно ще влѣзе въ путь-атъ, кого-то ся е рѣшило, и ще извѣсти чрезъ Мониторъ-атъ че Франція не ще да направи завоеванія, че не ще да придобіе една педя мѣсто, и че ще сохрани, и, ако е нужда, да докара европейско-то равновѣсіе и прочее.

Россійскій Императоръ наистина отговори на виенско-то сообщеніе, кое-то бѣ испратило на русскій дворъ послѣдны-те миролюбивы предложенія, кои-то чегыри-те сили бѣха направили, и кои-то В. Порта бѣ пріела. Виенскій совѣтъ забелѣжи отрицательный-атъ той-зи отговоръ въ дѣлата си, и подписа новъ единъ протоколъ чрезъ кого-то разгласява, че противны-те предложенія, кои-то русскій Императоръ подложи на совѣтъ-атъ не са принаты. Съ това совѣтъ-атъ свершава веке свое-то посланіе, и преговоры-те ся затвориша.

А колко-то за извонредно-то посланіе, кое-то русскій Императоръ бѣ увѣрилъ на Графа Орлова, то привлече вниманіе-то на всички Европа, и отъ вредъ ся научаваме че не може да получи. Намѣреніе-то на това посолство не е още познато; Казвать обаче че имало за намѣреніе да соедини германски-те сили на Россія противъ Англія и Франція; но като Графъ Орловы-те трудове въ Виенна не сполучиха, въ исто-то време Россія правеше други у Берлинъ предложенія, кои-то такожде не ся пріяха. Со всѣмъ това, Графъ Орловъ не бѣ тръгналъ още отъ Виенна за Петербургъ.

Други телеграфически извѣстія, кои-то отъ 14 Февруарія (и) отъ Лондонъ и Парижъ дойдоха са; Графъ Орловъ тръгна отъ Виенна на 8 Февруарія (и) право за Петербургъ, послѣ като сѣде 10 дни въ Виенна. Най послѣдны-те неговы разговоры съ австрійско-то правителство дадохъ надежды че возможно е да ся намѣри среденъ единъ путь чрезъ кого-то Восточный-атъ вопросъ да ся рѣши.

Французскій вѣстникъ Мониторъ съдържава едно писмо отъ 13 Февруарія, кое-то французскій Императоръ испратилъ до Императора Николая, и чрезъ кое-то Наполеонъ 3й важно подтверждава предѣлы-те, кои-то ся намѣрватъ въ едно сообщеніе, испратено на 1-й февруарія до французскій-атъ въ Петербургъ посланникъ. Съ това писмо му казва че ако тыя предѣлы не быдять принаты, неотбѣжно веке сраженіе ще стане.

Това сообщеніе было, казвать, най послѣдны-те старанія на западни-те сили за миръ-атъ. Споредъ това сообщеніе англо-французска-та флота остава свободно Черно-то море, абіе като Россія испразни Княжества-та, и ся склони да ся преговори и погуди съ единъ оттоманскій полномощникъ. Това погужденіе ще ся подложи послѣ на единъ совѣтъ, составенъ отъ представители-те на чегыри-те сили тамо, гдѣто исты-те тыя преговоры ще стануть.

На 10, лордъ Кларендонъ каза въ со-

вѣтъ-атъ на лорды-те че, споредъ както той мысли, Графъ Орловъ не былъ донелъ ново-то за сообщеніе начертаніе за кое-то дума стана. Но това начертаніе испратилося отъ австрійскій-атъ въ Петербургъ посланникъ право до австрійско-то министерство. Съ това начертаніе предлагася Турція да опредѣли своего полномощнаго, кой-то да ся преговори за сочиненіе-то на опредѣлителенъ единъ записъ, чрезъ кого-то зашцищеніе-то на православно-та въ Турція Церква, както и вопросъ-атъ на бѣжанцы-те, да ся распорядатъ, и отъ друга страна съдържава и Императоръ-атъ Княжества-та колко-то по скоро е возможно да испразни.

Лордъ Кларендонъ приложи още че тыя предложенія не ся были пріели отъ виенскій-атъ совѣтъ; а колко-то за намѣреніе-то, за кое-то Графъ Орловъ е пратенъ нищо още добрѣ не познава. Мысли обаче че ся относало на существемы-те между Россія и Австрія сходства, и че Австрія отвѣщала на тыя предложенія както що на независима една держава подобава.

Австрійскій Вѣстникъ Отписатель пише какъ Австрія като ся нахожда въ пріятелски сходства толко съ Россія колко-то и съ Турція, не имаше причина за да ся примѣсти войски-те си, и особенно доклѣ побойщето въ Голѣма Влахія ся намѣрваха. Но сега като бой-атъ въ Мала Влахія става, понудена е да испрати войска отъ 65 хиляды души составляема, и да я мѣстоположи кадѣ Сербски-те и Болгарски-те предѣлы, съ намѣреніе да зѣбрани мѣсто то си.

Най главны-те въ Виенна торговцы составиха едно общество (компанія) съ намѣреніе да направять единъ телеграфъ между Триестъ и Атина чрезъ Далмація и Ионски-те острова. Чрезъ телеграфическій-атъ тойзи путь три дена по скоро извѣстіе отъ Цареградъ и отъ азійско-то побойще ще получавать, нежели съ параходы-те. Виенски-те торговцы показвать голѣмо усердіе за това предпріятіе, и увѣрываютъ че то наскоро въ дѣйствицѣ щѣло да ся положи.

РАЗНИ НОВИНЫ.

На 10 Февруарія англійски войски миная на Малта; на 15 истаго други 25 хиляды щѣли да тръгнатъ за Средиземно-то море. Така и по все-те желѣзны путища въ Франція войски и топове ся приносили, и ся испрацали по французски-те на Средиземно море пристанища.

Триестински-те вѣстницы извѣстять че до 10 Февруарія не ся случило бой край Дунава да стане, че оттоманы-те слѣдували да усредоточавать войски близъ Русчукъ, на Калафатъ и на ближны-те села. Русски-те войски спокойно стояли, и видися да чекать други войски още да имъ дойдать преди да ся ударять.

Послѣдны-те извѣстія, кои-то отъ Персія дойдоха увѣдомляватъ че Шахъ-атъ опредѣлилъ Абдуллахенсъ-Хана да отиде въ Афганистанъ и Кандахаръ съ своеручны писма отъ Шаха съ намѣреніе да предложитъ отъ страна на Персія пріятелски предложенія между двата народа, кои-то отъ нѣколко време на бой ся намѣрватъ. Но преди сынъ-атъ на Кандахарскій-атъ Шахъ бѣ дошеть на Тегеранъ за да повани Персія да посредствова и да ги помири.

Шахъ-атъ издаде една заповѣдь чрезъ коя-то запрещава жито нито въ Турція нито въ Россія да не оставать да отива.

Холера-та престанала. Тая болѣсть коя-то толко време опустошаваше Персію, показася тойзи путь малко по кротка; тя ся появляваше единъ или два дена, послѣ ся загубуваше, и послѣ единъ мѣсць пакъ ся появляваше.

Къбржзлія-та Мехмедъ паша, прежний

едренеискій Генералъ Губернаторъ, абіе като тука стигна, отиде на другій-атъ день на Царскій-атъ дворець Чераганъ за да благодари Султанъ-атъ зашто-то благоизволи да го произведе на служба-та Морскаго министра. Н. В. Султанъ-атъ прія го съ голѣмо благоволеніе. Послѣ Мехмедъ паша ходи да пригледа царска-та флота, коя-то е на Бююкъ дере, и отъ тамъ ходи та посѣти адмиралы-те и чиновницы-те на англо-французска-та дружна флота.

Князь Наполеонъ, племянникъ французскаго Императора, кой-то преди малко на Брюксель бѣ отишелъ, завърнася въ Парижъ послѣ като стоя нѣколко дни при белгійскаго Царя. Увѣрываютъ че съ това посѣщеніе пріятелство-то още повече ся утверди между Франція и Белгія.

Сега въ среда вечерь-та пожаръ на Хаской стана, но не може много да преуспѣе и зло-то абіе ся потжика.

Зима-та тука все едно люга варви, и снѣгъ презъ день или презъ два дни доволно вали; топи ся обаче и не остава много време.

Другъ единъ пожаръ ся появи вчера кадѣ 3 1/2 часа презъ ноць-та въ Цареградъ на Сарж-Гюзель; но отъ голѣма-та и бърза-та помощъ не може да изгори нищо друго, освѣнь едно медресе съ неговы-те му стани (килин).

Сега като печатахме, научихмеса че въ Скопія единъ турчинъ убийтъ владыка-та, послѣ като узнаеме добрѣ причина-та, ще изложиме на долго това приключеніе.

БЪЛГАРСКИ ВѢСТИ.

Ески-Заара, 3 Февруарія.

Прочетохъ въ почтенното листо на греческій-атъ вѣстникъ Тилетрафъ, число 526 едно писмо отъ Пловдивъ, въ което, между друго, казва че въ Ески-Заара станало убійство въ средъ чаршіята и прочее. Видися че отписатель-атъ реченнаго вѣстника не получавая точны извѣстія отъ тукашныте наши мѣста. Но за да ся покаже истината, извѣстываеме че това приключеніе не е совсѣмъ ложовно, но отписатель-атъ не ся е извѣстилъ добрѣ. Това убійство не быде въ средъ чаршіята, но въ конакъ-атъ на одного отъ най личныте лица нашего града, въ конакъ-атъ на Дервишъ бей. Ето какъ това злощастіе ся случи:

Дервишъ бей бѣше купилъ во време нашего панаря, нѣкон работы отъ нѣкого си туафчія арменнина, и когато отъ Нѣзавлжскій-атъ канаиръ арменнинъ-атъ ся бѣ завърналъ, прати слугата си, славненнинъ, на конакъ-атъ реченнаго бей да иска и вземе пары-те, които Дервишъ бей имаше да му дава, и тамо съ пищовъ убиха злощастното Болгарче, което заровиха на церквата св. Димитрія. А отъ тогава Дервишъ бей ся загуби и, ако нашій каймакамъ много го търси, но не бѣ возможно да ся узнае гдѣ ся крѣе.

Преди нѣколко дни заповѣдь дойде чрезъ която искать 15 хиляды кила жито да ся отдѣли за счетъ на войската; по послѣдствіе на тая заповѣдь написаха и запечатаха хамбары-те, гдѣто имаше жито и ячмикъ повече отъ колко трѣба, за нуждата на малъ-сайбія-та. Между тѣмъ искать 65 коля за нужда на войските, и да са готови до 15 того. Воловете които ще теглять тыя 65 коля искать да са млади и яки, и всякъ арабаджія такожде да е младъ и якъ, и да познава добрѣ арабаджилжкъ-атъ. Между тѣмъ да ся плати всякому по 600 гроша за 6 мѣсецы напредъ. Тыя коля и тыя арабаджіи, така добрѣ снабдени, добрѣ е, казва заповѣдь-та, християнците да ги платять, зашто не ще да ся надие повече отъ 13 или 15 гроша на нуфусъ. Или, ако не, да ся купять отъ общество-то, и послѣ да ся прихване на данокъ-атъ на 1271, турска година.

Тая заповѣдь ся чете, и християнците ка-

